

IN MEMORIAM: SASKIA VAN OIJEN – LOCKHORN

De wereld stond even stil, toen ons het nieuws bereikte dat Saskia van Oijen was overleden. Hoe is het mogelijk dat een zo sportieve vrouw, die dagelijks vele kilometers fietste, wandelde of hard liep op een veel te vroege leeftijd van 66 jaar is overleden. 29 jaar lang en vrijwel haar halve leven heeft zij de VVD als fractie-assistente in de Provinciale Staten van Utrecht ondersteund. Terwijl generaties van Statenleden kwamen en gingen, was Saskia, als rots in de branding van de VVD-Statenfractie, getuige van de vele mutaties die in bijna drie decennia hebben plaatsgevonden. Wat ons rest zijn de vele mooie herinneringen die we blijven koesteren.

In 1991 zocht de VVD- in de Provinciale Staten van Utrecht een administratief geschoolde kracht die de fractie kon ondersteunen. Het was ons, eveneens veel te vroeg ontvallen Statenlid, Kor IJsbrandi die wel een “dame” op het oog had. Ze was actief in de VVD-afdeling de Bilt en was samen met haar man Theo ouders van drie jonge kinderen. Dat mocht echter de pret niet drukken, want de functie bij de VVD kwam als een welkome afwisseling ,in het dagelijks leven. Zo begon Saskia van Oijen als fractie-assistente van de VVD. In het begin was het liefdewerk – oud papier. Een arbeidsovereenkomst en arbeidsvoorwaarden waren vrijwel onbekend. Gelukkig is dat na verloop van tijd wel veranderd, maar in het begin van haar loopbaan verrichtte zij veel arbeid voor een appel en een ei. Het toonde toen al haar toewijding tot de VVD.

Snel bleek dat de aanstelling van Saskia een gouden greep was. Ze toonde veel energie en realiseerde in korte tijd een professionalisering van de fractie-organisatie. Als afgestudeerd juriste aan de Rijksuniversiteit Groningen bleek al snel dat zij haar taken tot in perfectie beheerste. Toch was er een klein probleempje. Feitelijk was Saskia op gegroeid met de typemachine en carbonpapier. So what.....dachten al die digibeten in de VVD-fractie. Het was fractielid Andries Boone die de automatisering en tekstverwerking in de fractie introduceerde. Het onderricht van Andries, zelfstudie en de altijd aanwezige steun van het provinciaal apparaat maakten, dat Saskia de tekstverwerking steeds beter onder de knie kreeg. Zo kreeg de functie in de eerste jaren na haar aanstelling steeds meer vorm en inhoud

In 1995 kwam ik persoonlijk voor het eerst in aanraking met Saskia. Als kandidaat-statenlid moest ik samen met collega kandidaten Joop Binnekamp en Heimen Hooijer aanwezig zijn op een informatiemarkt in de schitterende accommodatie van het oude provinciehuis in “Achter de Sint Pieter” in de binnenstad van Utrecht. Saskia was ook aanwezig en gaf ons als “groentjes” op een zeer vriendelijke manier een introductie in de campagne-activiteiten. Als fractieassistent zou campagne geen onderdeel van haar werk moeten zijn. Het typeerde Saskia dat. ook verkiezingscampagne of propaganda, zoals wij dat toen noemden, tot aan het eind van haar dienstverband, onderdeel was van het werk.

De verkiezingsuitslag van 1995 werd een daverend succes. Frits Bolkestein vroeg aandacht voor het integratievraagstuk en werd daarvoor rijkelijk beloond. De VVD kreeg 21 zetels in de Staten. 1/3 deel van de toen 63 statenzetels werden door de VVD bezet. Het was een uitslag waar we nu alleen van kunnen dromen. De respectievelijke fractievoorzitters Cees van den Oosten, Berthe Kortenhoff en Jan Streng moesten alle zeilen bij zetten om alle kikkers van de fractie n de kruiwagen te houden Ook voor de fractieorganisatie had dit gevolgen. Saskia zorgde er voor dat iedere uitnodiging voor fractievergaderingen op tijd werd verzonden. De notulen van de fractievergaderingen waren ruimschoots voor aanvang van de Statenvergadering in het bezit van de fractieleden. Bij iedereen heerste helderheid over wat er was besloten. De inhoud van de notulen stonden feitelijk nooit ter discussie. Precisie, zorgvuldigheid en punctualiteit kenmerkten het werk van Saskia. Daarover kon

niemand mopperen of klagen. Maar er was meer!! Of het nu wel of geen onderdeel was van haar taakomschrijving; bij alle Statenvergaderingen was Saskia aanwezig. Want er zou eens een motie of amendement staande de vergadering moeten worden ingediend. Saskia was dan onmisbaar om alles correct op papier met VVD-logo te krijgen. Om de eenheid in de fractie te behouden besteedde het fractiemanagement veel aandacht aan het versterken van onderlinge contacten tussen Statenleden. Daarvoor werden diverse informele bijeenkomsten, vaak in bijzijn van de partners van de Statenleden, georganiseerd. Ook hier was de veelzijdige Saskia een centraal punt in de organisatie

Saskia onderscheidde zich ook als een zeer sociaal vaardig persoon. Ze ging diepgaande gesprekken en contacten aan met diverse fractieleden. Tijdens de Statenvergaderingen, met soms ellenlange betogen, was haar kantoor invalsbasis voor vele statenleden, Men moest even kort bij praten. Lief en leed werd met Saskia gedeeld. Nimmer heeft zij naar mijn weten vertrouwelijke informatie, die niet mocht worden verspreid, aan derden toevertrouwd. Andere mensen stonden centraal. Zij kenmerkte zich door betrouwbaarheid, integriteit en was bovenal een warme persoonlijkheid

In alle 29 jaar dat ze voor de Statenfractie actief is geweest had zij nooit de ambitie om zelf Statenlid te worden. Voor haar waren zorg en cultuur belangrijke aandachtsgebieden. Ze zou naar mijn overtuiging een uitstekend Statenlid zijn geweest, Het is waarschijnlijk haar bescheidenheid die haar heeft doen besluiten om zich nimmer kandidaat te stellen.

Na 12 jaar lid van Provinciale Staten te zijn geweest heb ik de fractie in 2007 verlaten. Na mijn afscheid heb ik, tot op de dag van vandaag, persoonlijk contact met Saskia en Theo blijven onderhouden. Ze zijn goede vrienden geworden en zeker twee keer per jaar kwamen wij bijeen. De laatste keer is in maart van dit jaar geweest Ik weet dat Saskia, ook na mijn afscheid nog vele mooi jaren in en met de Statenfractie heeft beleefd.

Toch had ook de tand des tijds invloed op de relatie tussen Saskia en fractie. Nieuwe mensen in de fractie, betekende ook vaak een andere manier van werken. Saskia kon en wilde niet altijd met nieuwe wensen mee gaan. Maar ook in het leven van Saskia traden nieuwe behoeften op. Echtgenoot Theo kon meer tijd thuis doorbrengen. Er was behoefte om meer aandacht te besteden aan kinderen en kleinkinderen. Saskia werd lid van een damesgenootschap en was actief in het museumwezen. Kortom in 2020 besloot Saskia na 29 jaar te stoppen met het werk voor de fractie

Door de coronatijd was het onmogelijk om een groots afscheid te organiseren. Het afscheid moest in bescheiden kring worden georganiseerd. Aan derden werd gevraagd om door middel van een filmpje de herinneringen aan Saskia te verwoorden. Het was gegeven de omstandigheden een waardig afscheid.

Het besef dat Saskia niet meer onder ons is, blijft onwezenlijk. Onze gedachten zijn bij Theo, kinderen en hun partners en kleinkinderen Maar natuurlijk zijn onze gedachten ook bij de moeder en zus van Saskia evenals bij de overige leden van de familie. Wij condoleren u met het grote verlies en wensen u alle kracht en sterkte toe voor de komende tijd. Misschien geeft het enig comfort te weten dat wij de vele mooie herinneringen aan Saskia koesteren en haar betekenis voor wat zij voor ons heeft gedaan in eerbied blijven gedenken.

Rust in vrede Saskia

Frank Rohof